

me'yi Sultan Murad'a takdim ettiği belirtilmekle beraber bunun kaçınıcı Murad olduğu açıklık kazanmamıştır. Bununla birlikte sonradan bu fikre katılan Fuad Köprülü de dahil araştırmacıların çoğu bu padişahın II. Murad olduğunu kabul etmişlerdir. Bu sebeple onun II. Murad zamanında yaşadığını, eserini 762'de (1360-61) kaleme aldığı belli olduğuna göre de uzun bir ömür sürdüğünü söylemek yanlış olmaz.

BİBLİYOGRAFYA :

Ârif, *Künhü'l-ahbâr*, İÜ Ktp., TY, nr. 5959; a.m.f., *Menâkıb-ı Hünerverân*, s. 60-61; Köprülü, *TET*, s. 258-260, 341; Ergun, *Türk Şairleri*, I, 60-61; Kocatürk, *Türk Edebiyatı Tarihi*, s. 97; Irene Melikoff, *La Geste de Malik Danişmend*, Paris 1960, I, 53-70; Banarlı, *RTE*, I, 302-303, 513-514; Barthold, *İslâm Medeniyeti*, s. 209-211; Levend, *Türk Edebiyatı Tarihi*, I, 127.

MUSTAFA UZUN

ÂRİF BEY, Çarşambalı

(ö. 1892)

Son devrin
tanınmış hattatlarından.

Hacı Ârif Bey veya Fatih'in Çarşamba semtinde oturduğu için de Çarşambalı lakabıyla şöhret bulmuştur. Doğum tarihi kesin olarak bilinmemektedir.

Sülüs-nesih yazılarıyla tuğrayı Mustafa Râkım'ın çırağı Hâşim Efendi'den, ta'liki ise Sâmî Efendi ile beraber Kıbrı-

Çarşambalı Ârif Bey'in celi-sülüs bir istifi
(Necmettin Okyay koleksiyonu)

sizâde İsmâil Hakkı Efendi'den öğrendi. Bir müddet sonra hocasını bırakıp Ali Haydar Bey'den ders almaya başladı. Aynı zamanda Mektûbî-i Mâliye Mukabeleciliği'nde çalışıyordu. Hayatının en verimli çağında vefat etti. Mezarı Eyüp yolu üzerindeki Yâvedüd Kabristanı'ndadır.

Daha çok celi yazıda maharet sahibi olan Hacı Ârif Bey ile hattat Sâmî Efendi arasında talebelik devresinde başlayan ve uzun süre devam eden dostluk, birbirlerinin yazı hatalarını tashih ederek sanatlarında ilerlemelerine de vesile olmuştur.

Celi-sülüs istif tertibinde pek mâhir olan Hacı Ârif Bey, "hatt-ı müsenâ" denilen **aynalı yazı*** da da şaheserler meydana getirdi. İstanbul'un Gedik Paşa, Aksaray Vâlide, Üsküdar Selimiye, Rum Mehmed Paşa gibi çeşitli camilerinde kitâbe ve levhaları mevcuttur. Celi-sülüs ve celi-ta'lik yazılarını, gördüğü eski hat örneklerinin hangi hattata ait olduğunu tayin edecek derecede iyi bilen ve bu sanatın inceliklerine vâkıf bulunan Hacı Ârif Bey'in mütevazı, nüktedan ve hoşsohbet bir şahsiyeti olduğu rivayet edilmektedir.

BİBLİYOGRAFYA :

İbnülemin, *Son Hattatlar*, s. 50; Uğur Derman, *Hattat Hacı Arifler*, İstanbul 1965, s. 2; Eşref Edip, "Ârif", *İTA*, I, 496-497; "Ârif", *TA*, III, 309; R. Ekrem Koçu, "Ârif Bey", *İst.A*, II, 984-985.

M. UĞUR DERMAN

ÂRİF BEY, Hacı

(bk. HACI ÂRİF BEY).

ÂRİF BEY, Kanûni

(bk. HACI ÂRİF BEY, Kanûni).

ÂRİF BEY, Mehmed

(bk. MEHMED ÂRİF BEY).

ÂRİF ÇELEBİ

(ö. 719/1320)

Sultan Veled'in oğlu,
Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî'nin torunu.

8 Zilkade 670'te (6 Haziran 1272) Konya'da doğdu. Annesi, Mevlânâ'nın önde gelen halifelerinden Selâhaddin-i Zerküb'un kızı Fâtıma Hatun'dur. Asıl adı Feridün, lakabı Celâleddin'dir. Bu ad ve lakap ona dedesi tarafından verildi. Yi-

ne dedesi onun ayrıca Emîr Ârif unvanı ile tanınmasını istedi ve bu unvan asıl adının yerini aldı. Ancak sonradan Mevlevîler "emîr" unvanı yerine "ulu" unvanını kullandılar ve böylece daha çok Ulu Ârif Çelebi diye tanındı.

Sultan Veled'in Fâtıma Hatun'dan doğan çocuklarının hepsi öldüğünden Fâtıma Hatun çocuk doğurmaktansa düşürmeyi tercih ediyordu. Ancak Ârif Çelebi'ye hamile kalınca Mevlânâ ona bu çocuğu düşürmemesini ve bunun için gereken itınayı göstermesini söyledi; çocuk doğunca da onunla yakından ilgilendi.

Ârif Çelebi'nin öğrenim durumu ile ilgili bilgi yok denecek kadar azdır. Nitekim müridi Ahmed Eflâkî, onun hakkında oldukça çok ve ayrıntılı bilgi verdiği halde öğrenimi konusunda sadece bir yerde, altı yaşında iken Malatyalı Selâhaddin adlı birinden Kur'an dersi aldığını kaydeder. Bununla birlikte pek parlak olmasa da divanındaki gazel ve rubâiler onun edebiyat alanında da bilgi edindiğini göstermektedir. Sultan Veled, oğlunda Mevlânâ'nın davranışlarını gördüğü için ona saygı gösterir ve hatta yanına geldiğinde ayağa kalkmaktan kendini alamazdı. Mevlânâ'nın Ârif Çelebi'ye aşırı derecede sevgi göstermesi ve onun bu tutumunun gerek ailesi gerekse diğer Mevlevîler'ce saygıyla karşılanması, Ârif Çelebi'nin her türlü hareketinin hoş görülmesine yol açtı. Nitekim bütün hayatı boyunca görülen aşırı davranışları bunu teyit eder niteliktedir.

Hür ve kayıtsız yaşamayı tercih eden Ârif Çelebi, Gazan Han'ın saltanatının (1295-1304) ilk yıllarında Irâk-ı Acem'i görmek niyetiyle Erzurum üzerinden Tebriz'e gitti. Orada tanıştığı hanın eşi İltirmiş Hatun kendisine intisap etti. Ârif Çelebi'nin İlhanlı şehzadesi Geyhatu ve Gazan Han'ın yakınları ile birlikte yolculuk ederken Merend'de şeyh Cemâleddin İshâk-ı Merendî ile tartışmalarına dair bilgiler, onun bir defa daha Tebriz'e gittiğini göstermektedir. Birçok din ve mezhep değiştiren ve sonunda Şîlik'te karar kılan İlhanlı Hükümdarı Olcaytu Hudâbende (1304-1316), Hz. Peygamber'in kabri yanında gömülü bulunan Hz. Ebû Bekir'in kemiklerini kabrinden çıkarttırıp kaçirtmak istemişti. Durumu öğrenen Sultan Veled bu teşebbüsü önlemek için Geyhatu'nun hanımı Paşa Hatun ve Gazan Han'ın hanımı İltirmiş Hatun üzerindeki etkisini düşünerek Ârif Çelebi'yi Tebriz'e göndermeye karar ver-